Lietas arhīva Nr. CA-0369-21/37
ECLI:LV:RAT:2021:0217.C33459419.15.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2021.gada 17.februārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Olita Blūmfelde,
tiesneses Madara Ābele un Lauma Volberga,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ prasībā pret /pers. D/ ar trešo personu SIA "GRAND CREDIT" par mantojuma un īpašuma tiesību atzīšanu sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2020.gada 29.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ (turpmāk arī – prasītāji) 2019.gada 15.augustā cēluši mantojuma prasību pret /pers. D/ (turpmāk arī – atbildētāja).

Prasības pieteikums satur šādus argumentus.

[1.1] 2015.gada 13.novembrī miris /pers. E/ – prasītājas /pers. A/ laulātais un /pers. B/ un /pers. C/ tēvs. Tēva miršanas brīdī prasītāji /pers. B/ un /pers. C/ bija nepilngadīgi. Prasībā norādīts, ka 2015.gada 1.decembrī /pers. A/ iesniedza zvērinātai notārei mantošanas iesniegumu par apstiprināšanu mantojuma tiesībās. Prasītāja mantošanas iesniegumā norādīja, ka ir zināmi mantinieki – mantojuma atstājēja nepilngadīgie bērni Arvis un Anda.

[1.2] Norāda, ka zvērināta notāre izsludināja mantojuma atklāšanos.

Sludinājumā noteiktajā pieteikšanās termiņā savas mantojuma tiesības uz miruša atstāto mantojumu zvērinātai notārei pieteica atbildētāja, kura ir mantojuma atstājēja pusmāsa. Ar Jūrmalas pilsētas bāriņtiesas 2016.gada 5.jūlija lēmumu prasītājai /pers. A/, kā /pers. B/ un /pers. C/ dabiskajai aizbildnei, atļāva pieņemt mantojumu ar inventāra tiesību nepilngadīgo bērnu vārdā.

[1.3] Prasītāja norāda, ka vairs nevarēja bērnu vārdā pieņemt mantojumu un apstiprināties mantojuma tiesībās, jo pēc iepriekšminētā bāriņtiesas lēmuma saņemšanas, jau bija beidzies zvērinātas notāres noteiktais mantinieku pieteikšanās termiņš. Norāda, ka prasītāji, atklājoties mantojumam, kura sastāvā ietilpst dzīvokļa īpašums /adrese/, dzīvoja un joprojām dzīvo šajā nekustamajā īpašumā. Tāpat norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 405.pantu atbildētāja nav tiesīga mantot /pers. E/ atstāto mantojumu, jo ir zemākas šķiras mantiniece salīdzinot ar prasītājiem.

[1.4] Prasītāji ir pieņēmuši mantojumu, tāpēc ir pamats viņus atzīt par visa mantojuma līdzmantiniekiem vienādās daļās atbilstoši Civillikuma 393.pantam.

[1.5] Lūdz tiesu pieaicināt lietā kā trešo personu SIA "GRAND CREDIT", atzīt prasītājus par /pers. E/ līdzmantiniekiem vienādās daļās uz visu viņa atstāto mantojumu, atzīt prasītāju īpašuma tiesības uz /pers. E/ mantojumu – dzīvokļa īpašumu Nr./adrese/, kā arī piedzīt no atbildētājas visus ar tiesvedību saistītos izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1.,694.,667.un 668.pantu.

[2] Tiesā 2019.gada 12.decembrī saņemti atbildētājas paskaidrojumi par prasību *(lietas 36.lapa)*.

[2.1] Atbildētāja norāda, ka prasību neatzīst, taču neapstrīd prasītāju tiesības mantot.

[2.2] Norāda, ka nevar būt vainojama pie tā, ka zvērināta notāre neizsniedza prasītājiem mantojuma apliecību. Atbildētāja norāda, ka, ja zvērināta notāre viņai būtu izskaidrojusi to, ka pirmām kārtām manto pirmās šķiras mantinieki, atbildētāja nebūtu iesniegusi zvērinātai notārei mantošanas iesniegumu.

[2.3] Lūdz tiesu noraidīt prasību un, ja tiks lemts par valsts nodevas piedziņu no viņas, atbrīvot no tās samaksas.

[3] Ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 29.maija lēmumu atteikts pieņemt atbildētājas iesniegto pretprasību *(lietas 61.-62.lapa)*.

[4] Ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 29.maija spriedumu prasība apmierināta daļēji. /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ atzīti par līdzmantiniekiem, katrs līdzmantinieks uz 1/3 daļu uz /pers. E/, atstāto mantojumu. Noraidīta prasība daļā par īpašuma tiesību atzīšanu prasītājiem uz dzīvokļa īpašumu /adrese/. No /pers. D/ par labu /pers. A/ piedzīti tiesāšanās izdevumi 80 *euro,* par labu /pers. B/ ar lietas vešanu saistītie izdevumi 10 *euro.* Valsts ienākumos no /pers. D/ piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 8,56 *euro (lietas 63.-67.lapa)*.

Spriedums satur šādus motīvus.

[4.1] Tiesa konstatējusi, ka lietā nav iesniegti pierādījumi, ka zvērināta notāre ir apstiprinājusi kādu personu vai personas mantojuma tiesībās uz /pers. E/ atstāto matojumu, kaut gan ir izbeidzies sludinājumā noteiktais mantojuma pieņemšanas termiņš.

[4.2] Tiesa secinājusi, ka atbildētāja neapstrīd prasībā norādītos faktus, proti, to, ka atbildētāja mantošanas kārtības ziņā ir trešās šķiras likumiskā mantiniece un saskaņā ar Civillikuma 405.pantu atbildētāja nav tiesīga mantot, jo savu gribu mantot ir izteikuši augstākas šķiras mantinieki – /pers. E/ pārdzīvojusī laulātā un bērni. Atbildētāja neapstrīd prasītāju mantojuma tiesību.

[4.3] Izrietoši, tiesa atzinusi, ka prasītāji cēluši pamatotu mantojuma prasību savu tiesību aizsardzībai tāpēc prasība apmierināma, atzīstot prasītājus par līdzmantiniekiem līdzīgās daļās uz visu /pers. E/ atstāto mantojumu.

Tiesa atzinusi par nepamatotu prasījumu – atzīt prasītāju īpašuma tiesības vienādās daļās uz /pers. E/ mantojumu – jo iepriekšminētais prasījums juridiski ir īpašuma prasība, ko Civillikuma 669.pants nošķir no mantojuma prasības. Tiesa secina, ka pret atbildētāju nebija likumīga pamata celt īpašuma prasību un prasītāju mantojuma tiesības aizskārums ir novēršams, apmierinot mantojuma prasību.

[5] Par Rīgas rajona tiesas 2020.gada 29.maija spriedumu atbildētāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot to prasības apmierinātajā daļā *(lietas 73.-74.lapa)*.

Apelācijas sūdzība satur šādus argumentus.

[5.1] /pers. E/ un atbildētāju savulaik saistīja radniecības saites, jo abiem bija kopēja māte – /pers. F/, – kas mirusi /miršanas datums/. Miršanas brīdī /pers. F/ piederēja dzīvoklis /adrese/, kurā pēc mātes nāves /pers. E/ un atbildētāja turpināja dzīvot.

[5.2] Atbildētāja norāda, ka tajā laikā bija nepilngadīga un aizgādību pār viņu uzņēmās /pers. E/. Ņemot vērā savu vecumu, atbildētāja nevarēja iniciēt kādas oficiālas juridiskas procedūras par mantojuma pieņemšanu. Norāda, ka brīdī, kad mira māte, visas mantiskās tiesības, tostarp, minētais dzīvokļa īpašums bija dalāmas divās vienādās daļās – viena daļa pienācās atbildētājai, otra – /pers. E/.

[5.3] Neskatoties uz to, /pers. E/ 2011.gada 22.novembrī noslēdza pirkuma līgumu, kā rezultātā īpašuma tiesības uz dzīvokli /adrese/ nostiprinātas uz viņa vārda. Savukārt 2002.gada 13.maijā viņš dzīvokli atsavināja un iegādājās strīdus dzīvokli /adrese/.

[5.4] Norāda, ka tieši /pers. E/ rīcība vai bezdarbība pēc mātes nāves un viņa turpmāk noslēgtie darījumi liedza atbildētājai saņemt sev pienākošos daļu no mātes atstātā dzīvokļa. Atbildētājas ieskatā viņai ir tiesības uz vienu pusi no īpašuma tiesību apjoma, kas ietilpst /pers. E/ mantojuma masā.

[5.5] Atbildētāja uzskata, ka prasību tādā veidā, kā tā ir celta, apmierināt nevarēja, jo prasītājus nevar atzīt par līdzmantiniekiem uz mantojuma objektu, kurā no kapitāla viedokļa atrodas aktīvi, kuri nevar tikt pakļauti mantojuma procedūrām.

[5.6] Lūdz tiesu atzīt, ka nav noticis prasītāju tiesību aizskārums, un prasību noraidīt. Tāpat lūdz atbrīvot atbildētāju no valsts nodevas samaksas, jo tas viņai būtu nepanesams finanšu slogs.

[6] Ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 9.oktobra lēmumu atbildētāja daļēji atbrīvota no valsts nodevas samaksas par apelācijas sūdzības iesniegšanu, nosakot, ka maksājama valsts nodeva 35 *euro (lietas 100.-101.lapa)*.

[7] Tiesā 2021.gada 18.janvārī saņemti prasītājas /pers. A/ paskaidrojumi par apelācijas sūdzību, norādot, ka tā ir nepamatota *(lietas 109.-110.lapa)*.

[7.1] Paskaidrojumos norādīts, ka prasītāji ir pierādījuši gan savas prasības aktīvo, gan pasīvo pamatu un šīs tiesvedības ietvaros viņiem nav papildus jāpierāda /pers. E/ atstātā mantojuma sastāvs un izcelšanās.

[7.2] Norāda, ka apelācijas sūdzība nesatur nekādus pamatotus iebildumus prasības noraidīšanai – tajā ietverts tikai atbildētājas subjektīvs viedoklis.

Motīvu daļa

[8] Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējusi apelācijas sūdzības argumentus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka prasība apmierināma pilnīgi.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Atbildētāja ir pārsūdzējusi pirmās instances tiesas spriedumu apmierinātajā daļā, līdz ar to apelācijas instances tiesa lietu skata pēc būtības daļā par prasītāju atzīšanu par līdzmantiniekiem. Savukārt pirmās instances tiesas spriedums daļā, ar kuru noraidīta prasība par īpašuma tiesību atzīšanu prasītājiem uz dzīvokļa īpašumu /adrese/, ir stājies spēkā.

[10] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai.

[11] Izvērtējot apelācijas sūdzībā ietvertos argumentus, Civillietu tiesas kolēģija konstatējusi, ka apelācijas sūdzībā norādītie argumenti neatspēko pirmās instances tiesas spriedumā izdarītos secinājumus un nedod pamatu noraidīt prasību turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[11.1] Nav pamatots apelācijas sūdzības arguments, ka pirmās instances tiesa nepareizi piemērojusi procesuālo tiesību normas, kas regulē pierādījumu novērtēšanu, kā arī nepietiekami vērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, kā arī nepareizi piemērojusi materiālo tiesību normas, jo apelācijas sūdzībā nav minēti argumenti, kā izpaudusies šo normu nepareiza iztulkošana un piemērošana. Tomēr šis apstāklis neatbrīvo apelācijas instances tiesu no lietas izskatīšanas pēc būtības tādā apjomā un izvērtējot argumentus, kā tas lūgts apelācijas sūdzībā.

[11.2] Lietā nav strīda, ka /pers. E/ miris /miršanas datums/.

[11.3] Atbildētāja apelācijas kārtībā nav apstrīdējusi pirmās instances tiesas nodibināto faktu, ka /pers. A/ ir pārdzīvojusi laulātā, kuras tiesības mantot ir īpaši noteiktas Civillikuma likuma 392.-397.pantos, bet bērni atbilstoši Civillikuma 404.panta noteikumiem ir tuvākas pakāpes lejupējie pirmās šķiras mantinieki, tādēļ šis apstāklis atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešajai daļai atzīstams par pierādītu.

[11.4] Atbildētāja/pers. D/ ir mantojuma atstājēja pusmāsa, trešās šķiras likumiskā mantiniece, kas saskaņā ar Civillikuma 405.pantu nav tiesīga mantot, ja savu gribu mantot izteikuši augstākas šķiras mantinieki.

[11.5] Lietā ir strīds par to vai mantojuma atstājēja bērnu likumiskā pārstāve savlaicīgi izteikusi gribu pieņemt nepilngadīgo bērnu mantojumu un ievērojusi likumā noteikto termiņu.

[11.6] Mantojuma tiesiskās attiecības rodas ar mantojuma atklāšanos. Saskaņā ar Civillikuma 655.panta pirmo daļu mantojums atklājas ar mantojuma atstājēja nāvi (..). Izrietoši /pers. E/ nāves datums uzskatāms par mantojuma atklāšanās dienu.

Tātad, lai iegūtu mantojumu, mantiniekam jāpiedzīvo tā atklāšanās un reizē ar to aicinājums mantot (Civillikuma 389.panta pirmā daļa), taču ar

aicinājumu mantot nodibinās vienīgi iespēja kļūt par mantinieku. Mantojuma iegūšanai vajadzīgs, lai aicinātais izteiktu savu gribu pieņemt viņam piekritušo mantojumu.

[11.6.1] Atbilstoši Civillikuma 687. un 688.pantā ietvertajiem noteikumiem mantojuma iegūšanai nepieciešamais priekšnosacījums ir mantojuma pieņemšana. Tādējādi, izlemjot jautājumu par kādas personas mantojuma tiesībām, juridiski nozīmīgs ir fakts par to, vai šī persona izteikusi gribu pieņemt atklājušos mantojumu.

[11.6.2] Saskaņā ar Civillikuma 690.pantu katrs var kā personīgi, tā caur vietnieku izteikt savu gribu pieņemt mantojumu. Tāda vietniecība ir nepieciešama, ja pats mantot aicinātais ir persona ar rīcībspējas ierobežojumu vai nepilngadīgais. Nepilngadīgo vietā viņu gribu izteic vecāki vai aizbildņi.

Tomēr nepilngadīgajiem nav rīcībspējas, lai paustu savu attieksmi par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu un to viņu vietā kā pārstāvei saskaņā ar Civillikuma 186.panta otrās daļa 2.punktu bija jāizdara viņa dabiskajai aizbildnei mātei /pers. A/.

[11.6.3] Civillikuma 295.pants noteic, ka mantojumu, ko aizbilstamais mantojis kā no vecākiem, tā arī no jebkura cita, aizbildnis drīkst pieņemt tikai ar inventāra tiesību (708.p.); viņš nedrīkst bez bāriņtiesas atļaujas ne mantojumu pieņemt, ne to atraidīt.

[11.6.4] Saskaņā ar Bāriņtiesu likuma 17.panta 1.punktu bāriņtiesa aizstāv bērna personiskās un mantiskās intereses un tiesības, bet 21.panta 1.punkts *(likuma redakcijā, kas bija spēkā strīda periodā)* noteic, ka bāriņtiesa, aizstāvot bērna mantiskās intereses, Civillikumā paredzētajos gadījumos lemj par atļauju pieņemt vai atraidīt bērna vārdā viņam piekritušo mantojumu.

[11.6.5] Prasītāja/pers. A/ 2015.gada 1.decembrī iesniedza zvērinātai notārei mantošanas iesniegumu par apstiprināšanu mantojuma tiesībās. Prasītāja mantošanas iesniegumā norādīja, ka ir zināmi mantinieki – mantojuma atstājēja nepilngadīgie bērni /pers. B/ un /pers. C/. Zvērināta notāre izsludināja mantojuma atklāšanos.

[11.6.6] Atbilstoši Notariāta likuma 297.pantam sludinājumā zvērināts notārs uzaicina pieteikties visus tos, kuriem kā mantiniekiem, kreditoriem vai kā citādi ir kādas tiesības uz mantojumu. Uzaicinājuma termiņš, ja likumā nav noteikts citādi, nosakāms pēc zvērināta notāra ieskatiem. Tas nedrīkst būt īsāks par trim mēnešiem no uzaicinājuma publicēšanas dienas.

Sludinājumā noteiktajā pieteikšanās termiņā savas mantojuma tiesības uz /pers. E/ atstāto mantojumu zvērinātai notārei pieteica atbildētāja, kura ir mantojuma atstājēja pusmāsa.

Senāts savā praksē, piemērojot Civillikuma 782.pantu, nav apšaubījis cita mantinieka tiesības pretendēt uz mantojumu pēc tam, kad mantojuma atstājējam tuvāks mantinieks ir no tā atteicies *(sk. Senāta 2009.gada 28.janvāra spriedums, lieta Nr. SKC-25/2009)*.

[11.6.7] No Jūrmalas bāriņtiesas 2016.gada 5.jūlija lēmuma izriet, ka Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.33 zvērināta tiesu izpildītāja Māra Kučinska 2016.gada 27.jūnijā sastādījusi aktu par atstātā mantojuma inventāra sarakstu, kurā norādījusi, ka /pers. E/ atstātajā mantojumā ietilpst mantojuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr./adrese/, un 7609/99431 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas, kā arī atļāvusi /pers. A/ pieņemt 2015.gada 12.novembrī mirušā /pers. E/ atstāto mantojumu nepilngadīgo bērnu vārdā *(lietas 21.lapa)*.

[11.6.8] Atbildētājas iebildumi, ka, neizsakot savu gribu pieņemt mantojumu trīs mēnešu laikā no laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" publicētā sludinājuma, prasītāji atbilstoši Civillikuma 694.pantam ir atraidījuši tēva mantojumu, nav pamatoti.

[11.6.9] Ievērojot norādīto, prasītāju gribas izteikums pieņemt /pers. E/ atstāto mantojumu atbilst Civillikuma 699.pantam, līdz ar to mantojuma prasība ir apmierināma, atzīstot katru prasītāju par līdzmantinieku uz 1/3 daļu no visa /pers. E/ atstātā mantojuma.

[12] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa, izskatot prasību, noskaidrojusi lietas faktiskos apstākļus, analizējusi pierādījumus, kā arī devusi konstatēto faktisko lietas apstākļu juridisko kvalifikāciju. Apelācijas sūdzībā norādītie iebildumi nav guvuši apstiprinājumu apelācijas instances tiesā, līdz ar to apelācijas sūdzību nevar atzīt par pamatoti iesniegtu.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta. Izrietoši no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama viņas samaksātā valsts nodeva 70 *euro*.

[13.1] No lietas materiālos esošās Uzziņas lapas redzams, ka lietā izveidojušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 8,56 *euro (lietas 2.lapa),* kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu piedzenami no atbildētājas valsts ienākumos.

[13.2] Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pareizu un pievienojas pirmās instances tiesas norādītajam, ka prasību apmierinot daļēji un lemjot par atlīdzināmiem izdevumiem prasītāju zvērināta advokāta palīdzības samaksai, tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 44.panta piekto daļu, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, nosaka mazāku apmēru, nekā prasītāji faktiski samaksājuši par zvērināta advokāta sniegto juridisko palīdzību, t.i., 10 *euro* prasītājam /pers. B/ un 10 *euro* prasītājai /pers. A/. Lai gan prasītāja /pers. A/ paskaidrojumos par apelācijas sūdzību lūgusi atkārtoti vērtēt jautājumu par atlīdzināmajiem izdevumiem zvērināta advokāta sniegtās juridiskās palīdzības samaksai, pirmās instances tiesas piedzītie atlīdzināmie izdevumi nav pārsūdzēti apelācijas kārtībā.

[14] Civilprocesa likuma 204.[1] pants noteic, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Civillietu tiesas kolēģija nosaka atbildētājai 10 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432.-434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija,

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/, par līdzmantiniekiem, katru līdzmantinieku uz 1/3 daļu uz /pers. E/, personas kods /personas kods/, atstāto mantojumu.

Piedzīt no /pers. D/ par labu /pers. A/ tiesāšanās izdevumus 80 *euro*. Piedzīt no /pers. D/ par labu /pers. B/ ar lietas vešanu saistītos izdevumus 10 *euro*. Piedzīt no /pers. D/ valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 8,56 *euro*.

Noteikt atbildētajai 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu samaksu prasītājiem un valstij.

Par labu prasītajai /pers. A/ piedzīto tiesāšanās izdevumu samaksu atbildētājai

jāveic AS "Swedbank" kontā: /konta numurs/

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu 8,56 *euro* samaksa veicama pēc šādiem rekvizītiem: saņēmējs: Tiesu administrācija, nodokļu maksātāja reģistrācijas numurs 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķī norādot, – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C33459419, pēc samaksas jāiesniedz tiesā maksājumu apstiprinošu dokumentu, lai nenotiktu tiesas sprieduma piespiedu izpilde.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300 *euro* apmērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas, reģistrācijas Nr.90000068892, Valsts kases kontā Nr.LV83 TREL 8280 0100 0000 0.

Tiesnese	*(paraksts)*	O.Blūmfelde
Tiesnese	(*paraksts)*	M.Ābele
Tiesnese	*(paraksts)*	L.Volberga